

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 625-1923)

Originalt emne

Skovene

Skovene/Skovrestaurationer

Uddrag fra byrådsmødet den 31. januar 1924 - side 1

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 625-1923)

Indstilling fra Skovudvalget om Antagelse af en ny Vært til Silistria Afholdsbeværtning.

Følgende Indstilling forelaa:

"Da Udvalget anser det for rettest, at man efterhaanden gaar over til at kræve Lejeindtægten af Kommunens Restaurationsetablissementer beregnet i Henhold til Omsætningen, har man forsøgsvis udbudt Afholdsbeværtningen "Silistria" til Leje mod en Afgift af 10 % af Bruttoomsætningen, dokumenteret ved Fremlæggelse af Kvittering for Restaurationsskatten, dog ikke under 2400 Kr. aarlig.

Idet man herved fremlægger de efter Opslaget fremkomne Ansøgninger, indstiller man følgende to, som efter Udvalgets Skøn maa anses for særlig kvalificerede.

1. Overtjener paa Slagtehusrestauranten A. Hansen.
2. Vært i Varmestuen paa Nordre Mole J. Rasmussen "

M. Simonsen forelagde Indstillingen. Der var oprindelig 3 paa Listen, men en af dem havde senere faaet en anden Stilling. Blandt Ansøgerne var ogsaa de samvirkende Afholdsselskaber, men Udvalget kunde ikke blive enig om at overdrage Bevillingen til Foreningen med Fremlejetilladelse, idet man mente at maatte være medbestemmende om, hvem der skulde passe Forretningen. Ifølge Kontrakten tilhørte Borde, Bænke etc

Kommunen og fulgte med i Lejemaalet, men der var det kedelige Forhold, at den sidste Vært havde ladet lave en hel Del, som ikke var betalt, og vedkommende Tømrermester havde ikke faaet sin Betaling derfor, hvorfor han nu androg Udvalget om at hjælpe ham dertil. Begge de indstillede havde erklæret at ville gaa med til en Ordning af dette Forhold, hvis der kunde opnaas Enighed, og mere kunde Udvalget næppe gøre derved. Principet med en Lejeafgift af Omsætningen samt en Minimumsleje vilde Udvalget efterhaanden indføre ved de øvrige Skovrestaurationer.

Niels Barnow kunde slutte sig til Hr. Simonsens Udtalelser, men mente dog, at vedkommende Tømrermester maatte sikres noget bedre, for naar Værten først var ansat, blev Tømrermesteren næsten tvungen til at indgaa paa et hvilket som helst Tilbud. Selv om Kommunen ikke havde nogen juridisk Forpligtelse, saa havde man dog et moralsk Ansvar, naar man havde ansat den paagældende uheldige Vært.

Formanden ansaa det for rettest, at den ny Vært blev ansat paa Betingelse af, at der kan træffes en Overenskomst mellem ham og Tømrermesteren, som Udvalget kunde godkende.

P. Petersen henstillede, om Skovudvalget ikke kunde have noget Indseende med Priserne, for de var gennemgaaende for høje. Naar Lejeafgiften skulde beregnes af Omsætningen, blev Kommunen ganske vist interesseret i at sætte Priserne højt; men det var dog næppe den rette Maade at forøge Byens Formue paa, og i hvert Fald burde Priserne paa de almindelige Varer ikke være alt for glubske.

M. Simonsen indrømmede, at en Prisbegrænsning maaske kunde være paa sin Plads, men i saa Fald maatte Beværtningerne udbydes paa en anden Maade end det hidtil var sket.

M. C. Falk kunde tænke sig, at 10 % maaske var en rimelig Leje; men det var ulogisk samtidig at kræve et Mindestebeløb, for hvis det var et daarligt Aar, burde Værten ogsaa give en mindre Leje. En Minimumsleje paa 2400 Kr. var vist temmelig haardt.

A. Sneum gav Konsul Petersen Ret i, at Priserne i Skovene var for høje. Der betaltes indtil 50 Øre for en Kop Kaffe, og f. Eks. i Havnens Varmestue kunde man klare sig med 15 Øre. Maaske kunde der blive enkelte Steder i Skovene, hvor Varene kunde faas billigere, og hvor Familier med Børn særlig kunde søge hen.

Marius Geertsen mente ikke, man kunde kræve 10 % i Afgift og saa samtidig ville fastsætte

Priserne. Det var rigtigst ført at se, hvor meget der kunde tjenes, og om der var Grund til en Nedsættelse af Priserne.

H. P. Christensen erindrede om, at Prisspørgsmaalet tidligere var fremdraget i Byraadet, og Taleren henstillede dengang til Skovudvalget at undersøge, om der var Mulighed for at fastsætte bestemte Priser paa Kaffe, Øl og Vand; men der blev da udtalt, at det vilde støde paa Vanskeligheder m. H. t. Beværterforeningen. Hvis der blev sat en bestemt Pris paa disse Varer, kunde man jo f. Eks. nøjes med en Leje af 10 % uden noget Minimumsbeløb. Taleren kunde tiltræde Indstillingen, men vilde henstille til Skovudvalget at overveje de fremsatte Tanker og ganske særlig forsøge at faa fastsat en rimelig Pris for kogt Vand paa Kande.

A. Bitsch tvivlede ikke om, at en stor Del af Byens Befolkning gerne saa, at Priserne blev billigere i Skovene, for det var besværligt for Familieme at slæbe Varerne med hjemmefra. Taleren vilde dog ikke nu stille Forslag om en Prisbegrænsning, men tiltræde Indstillingen, saafremt Nr. 2 paa Listen blev sat som Nr. 1. Vedkommende havde i mange Aar været organiseret Afholdsmand, og en saadan burde ansættes paa en Afholdsbeværtning.

Niels Barnow kunde godt gaa med til at ansætte Nr. 2 paa Listen. En Priskontrol havde visse Vanskeligheder; hvis man fastsatte en bestemt Pris paa visse Varer, blev det maaske ikke let for dem, som ønskede disse Varer, at blive beværtet, idet Restauratørerne jo var mere interesseret i at sælge de dyrere Varer.

Bernt Jensen erklærede, at naar de samvirkende Afholdsselskaber havde ønsket at leje Silistria, var det ført og fremmest for at have Garanti for, at der virkelig blev drevet Afholdsbeværtning derude, men ogsaa, fordi man kunde ønske at fastsætte Minimumspriser paa Øl, Kaffe o. l. Skovudvalget gik her i modsat Retning, idet en stor Leje krævede store Priser. En Prisbegrænsning vilde dog have langt mere Betydning for Byens Borgere end en noget, større Lejeafgift.

P. Petersen havde ikke til Hensigt at gaa imod Udvalget, men de fremsatte Udtalelser kunde nok tages til Efterretning og maaske realiseres senere. Taleren forstod ikke, hvorfor det skulde være vanskeligt for nogle at blive beværtet, naar Priserne var ens for alle. Hr. Sneums Tanke, at Priserne kunde nedsættes ved enkelte Restaurationer, var Taleren ikke glad ved, for det var at skabe Fattigkolonier paa saadanne Steder.

Leon hard Hansen fandt det noget vanskeligt at være Skovudvalg. Det blev stærkt kritiseret,

at Skovudvalget mødte med et Underskud paa sit Budget, og naar man saa stillede Forslag om at forøge Indtægten, blev dette ogsaa kritiseret. Taleren ansaa det for et udmærket Princip efterhaanden at faa procentvis Afgift ved alle Restaurationer. Tanken om en Prisregulering var tiltalende, men de to Ting kunde ikke kædes sammen. Taleren ønskede helst Nr. 1 paa Listen ansat, men kunde ogsaa gaa med til Nr. 2, hvis man ikke derved satte Havnen i en vanskelig Situation.

M. Simonsen erklærede, at Skovudvalget med Fornøjelse skulde overveje Prisspørgsmaalet, efterhaanden som Restaurationerne blev ledige, og m. H. t. Prisen paa kogt Vand kunde Udvalget maaske nok nu gøre noget derved, hvis man fik Byraadets Bemyndigelse til at forhandle derom. Borgmesterens Henstilling til Udvalget om at optræde som Mægler ved Overtagelsen af Tømrermesterens Varer kunde Taleren gaa med til og ligeledes til Forslaget om at ansætte Nr. 2.

A. Sneum gjorde Konsul Petersen opmærksom paa, at f. Eks. Thors Mølle i tidligere Tid havde været et Sted, hvor der kunde faas billigere Varer, og det gjorde dengang absolut ikke Indtryk af at være en Fattigkoloni.

Formanden gik ud fra, at Forslaget om Lejeafgiften var godkendt. Udvalget vilde naturligvis tage Hensyn til de faldne Udtalelser, men Taleren vilde dog meget henstille til Udvalget at forlange en rimelig Ordning med den omtalte Tømrermester, før den ny Vært tiltræder Pladsen.

Indstillingen vedtoges. Som Vært ansattes J. Rasmussen, Havnens Varmestue.

